

HD 12.11.91

Om å være (dum)snill (I)

Norsk innvandringspolitikk må vel være en studie i godtroenhet. Det er jo ganske utrolig at ansvarlige politikere kan la seg dra etter nesa på den måten. Det er ikke så rart at utlendinger har moro av Ola Kop. La meg gjenfortelle hva en kvinne fra Sri Lanka mener. Hun het Mano Anandappa og besøkte venner på Koppang. Sitat fra Østlendingen 14/8-1990: «Skjønner ikke norsk flyktningepolitikk. Det er en situasjon som vi har levd med så lenge at vi er blitt vant med den. Med den kjennskap hun har til flyktnings situasjon, stiller hun seg uforstående til den norske flyktningepolitikk og spør hvordan regjeringen kan tillate å la seg lure så mye. Det er ikke de virkelige asylsøkerne som kommer til Norge, det er de som har penger og muligheter, og som fort skjønner hvor lett det er å lure til seg fordeler som flyktninger i Norge. La de flyktninger som blir her få mat, klær og hus, ikke parabol og bil. Om jeg selv er farget, så har jeg full forståelse for den skepsis som nordmenn etter hvert får for flyktninger. De virkelige flyktningene og som ikke har noen muligheter til å komme ut, befinner seg i flyktningeleirene. Der kan de treffe, og blant disse er det oppgaver. Dette er mennesker som lever under vanskelige forhold, opptil 60 mennesker i et rom som det er plass til 20. Med sitt våkne blikk ser hun situasjonen fra en vinkel som gjør at hun våger påstanden om at Norge behandler sine flyktninger alt for godt.» Sitat slutt.

Dette er nok i korthet sannheten om norsk flyktningepolitikk. Langt de fleste nordmenn vet jo dette. Det er nok bare politikerne som ikke vet, eller rettere de vil ikke vite det.

Rune Gerhardsen var jo så uheldig å åpne kjeften om denne snillismen. Alle vet jo hvordan det gikk. Flere Frp-politikere har gjort det samme. Straks har det vært skriking om grums. Pressgrupper styrt av utlendinger og andre som har økonomiske fordeler av innvandringen kjemper jo for at denne uansvarlige politikken skal fortsette. Det heter jo så fint at vi må hjelpe nødlidende mennesker. Hvorfor ikke hjelpe dem som bor i flyktningeleirene? Menneskesmuglerne må også tas med i beregningen. Handel med mennesker og menneskesmugling har jo pågått i mange år. Dette kan ingen benekte. De er jo godt informert om hvor letturte norske politikere er. Hver eneste lille løvending er de informert om. Langt de fleste innvandrere som kommer hit visste knapt nok hvor Norge ligger før de reiste hit. Det eneste de vet er at Norge er ett av verdens rikeste land. Rikdom som er basert på forbruk og ikke produksjon. De blir jo tutet

ørene fulle om krav og rettigheter når de kommer hit til landet. Alle glemmer å fortelle dem om plikter. Kravmentalitet har vi nok av blant våre egne landsmenn også. Det er nok ikke bare innvandrernes feil at det oppstår problemer iblant.

Ja, så var det spørsmål om hvor mye hver innvandrers koster det norske samfunn. Der har det vært mange forskjellige opplysninger, men det viser seg jo i ettertid at ingen av dem har vært riktige. Støtten har jo variert ganske betydelig fra kommune til kommune. Hvordan kan dette henge sammen, da det har blitt hevdet at det var faste regler for dette? Riksrevisjonen ga jo statens utlendingsdirektorat en kraftig smekk etter å ha avdekket en betydelig svikt i den økonomiske styringen i forbindelse med utbetalingene til kommuner som tar imot flyktninger og asylsøkere (Dagbladet 19/12-1990). Jeg prøvde å regne ut hvor mye hver innvandrers koster, og jeg fant jo snart ut at det må være ganske store beløp som er ubrukt. Hvor er disse pengene da? Men dette var vel å merke før parabol og bil eller en skinnsofa til kr 20 000,- var fratrukket. Det har visst vært mulig å få ut en sofa eller andre livsnødvendige ting i kommuner med ekstra gode servicetilbud. Vi er jo så snille. Nå ser det ut som stat og kommuner endelig skal bli enige om hvor mye flyktningene faktisk koster (Morgenbladet 9/2).

Det var visst meningen å finne ut hvordan de statlige tilskuddsordningene samsvarer med de egentlige utgifter kommunene har til innvandrere. Det skal altså gå mange år før de som har ansvaret kan forstå at jappetiden er forbi også på dette området. Innvandrerkultur har jo vært en av argumentene for økt innvandring. Er ikke vår egen kultur bra nok? Kultur er jo en nødvendig ting, men kan noen leve av bare kultur da? Selv bruker jeg jo flere tusen kroner hvert år på å oppsøke andre kulturer. De er veldig stolte av sin kultur, noe vi også bør være. For 1989 — 1991 er det bevilget nesten 60 millioner til fyrverkeri, religiøse høytider og folkedans for innvandrere. Så ingen kan vel påstå at dette er så billig kultur (Morgenbladet 23/3).

Manfred Person

100996